

да чака, обаче увѣренъ отъ нейны-тѣ хы-
 тры думы, распусти ихъ на часъ. Тогавъ тѣ
 влада въ градинѣ-тѣ, набира нѣкоѣхъ си трѣ-
 вѣхъ, що сѣ намѣрваше тамъ, и мѹ ихъ при-
 несе. — Отдѣ могъ да познаѣхъ, запыта ихъ
 той, какъ е наистинѣ това, што казвашъ ?
 а тѣ гуди биліе-то на врата си и рече: зе-
 ми нынѣ острѣ саблѣхъ и замахни колко си
 можешъ съ двѣ рѣцѣ, тѣ ма удари по вра-
 та (въ шинѣ-тѣ), и оттова ще познаешъ,
 че твоя-та сабля нѣма да ми стори нищо.
 варваринѣ-тѣ повѣрва, зема саблѣхъ-тѣ и,
 като замахва силно, отсѣче ѣ честнѣхъ-тѣ
 главѣхъ. Послѣ той разумѣ, че сѣ измами и
 скърцаше зѣбѣхъ, нѣ нищо вече не помага-
 ше, защо-то мѣдра-та дѣвойка отиде при
 своего жениха Христа, непожѣтна-та въ
 момство-то си, като остави чюдесень при-
 мѣръ на цѣломѣдріе-то, кое трѣбва да по-
 слѣдватъ христіанскы-тѣ дѣвици, ако не
 колкото неѣ до смѣръть, понѣ дожѣть по-
 стѣпатъ въ законно сѹпрѹжество.
